

Mijne Heeren,

Terwijl ons Holland haar oranje gloed langzaam weer lijkt te verliezen en het plebs de vlaggetjes weer op zolder hangt, lijkt de zomer in volle hevigheid losgebarsten. Een studiejaar is voorbij gegaan, een welverdiende vakantie dient zich aan.

De laatste periode van het jaar overziend kan alleen maar geconstateerd worden dat het bijzonder goed was. Enkele prominente bazen stonden te trappelen om geïnaugureerd te worden bij het oudste genootschap en kregen op deze wijze het voorrecht het fraaie rood – zwart om hun nek te mogen dragen. Daarnaast ontving het h.t. bestuur van de club een zeer reëel werkdocument met kritische aan- en opmerkingen op het concept beleid, zodat een nieuwe frisse koers ingezet kan worden. Kortom, de Heeri gaan lekker.

Tenslotte, Damesch, mijne Heeren, het is tijd. Zeer binnenkort zal ondergetekende u helaas met joviale armzwaai uitwuiwen. Aan alle prachtige zaken komt een einde, zo ook aan het Groningsche. De sjaarzen van volgend jaar kunnen opgelucht ademhalen, Herr Prins zal zich niet meer voegen bij de Raad der wijze Heeren. Enkele andere Heeren zullen deze taak echter met verve en liefde overnemen. Sjaarzi, u bent gewaarschuwd. Want... we zijn immers Heeren?

Is getekend,

G.J. Prins

h.t. argentarius docte Heerengenootschap Ut Lex Omnibus Discetur